

singur la marginea galaxiei

Cristian Ovidiu

---

desfac umbra răului
în aripi de lumină
ard felinarele în zâmbetul nopții
pașii se înalță din asfalt
mâinile rup cărămizi de ploaie
singur aflu rotației sens
aseară mi-am pierdut papucii
în sonetul inimii
sunt încunjurat de straturile
fierbinți ale cuvintelor
din care ca dintr-un circ ambulant
ies norii ce se adaugă liniștiți
zilei ce va urma
se topesc tălpile aşezate pe scări de iarbă
să adulmece respirații proaspete